

PRIMERA INTERVENCIÓ DEL CONJUNT DE DAGUERREOTIPS DE LA COL·LECCIÓ MIQUEL GALMES/IEFC

Laia Foix

Coordinadora del Departament de Documentació i Investigació de l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya

Mayte Lingg

Documentalista i arxivera fotogràfica, especialitzada en tractaments de fons fotogràfics

Esther Llorca

Conservadora-restauradora especialitzada en patrimoni fotogràfic

Jordi Vidal

Fotògraf

Introducció

No és habitual poder comptar en els fons patrimonials amb daguerreotips, peces considerades convencionalment com el primer procediment fotogràfic de la història. La seva permanència en el temps depèn sobretot d'assegurar l'estanqueïtat de l'anomenat paquet daguerrià que assegura una bona conservació de la imatge continguda sobre la placa platejada. La seva raresa i vulnerabilitat obliguen a una preservació activa per garantir la seva conservació (Boadas, 2021; Ferrer, 2014). Presentem les accions inicials dutes a terme en el conjunt de daguerreotips de la col·lecció Miquel Galmes de l'IEFC.

La col·lecció Miquel Galmes agrupa aparells –càmeres, estris i materials fotogràfics-, una biblioteca especialitzada en fotografia i un fons representatiu d'obra fotogràfica des dels inicis de la fotografia fins finals del segle XX. Una col·lecció bastida amb la voluntat de representar la fotografia com a acte creatiu, però també com tècnica, ciència, indústria i professió. I sobretot, com a mostra de la seva evolució al llarg de la història (Foix, Parer, 2018). La part d'obra fotogràfica aplega més de vint mil peces de diferents formats, suports i procediments fotogràfics. Hi ha més de seixanta exemplars del que es coneix com fotografia encastada (daguerreotips, ambrotips i ferrotips), dels quals trenta-vuit són daguerreotips. Cal dir que la col·lecció Miquel Galmes és un conjunt de dimensions extraordinàries que acull diverses col·leccions algunes mantingudes com a tals de forma segregada, i altres disperses dins el global de la col·lecció principal.

La major part dels trenta-vuit daguerreotips es trobaven guardats en una capsula amb la voluntat per part del col·leccionista d'agrupar-los per la seva naturalesa; així com es trobaven agrupats els ambrotips en una altra capsula, i també els ferrotips estotjats. Tot i així, alguns han estat trobats dispersos en altres contenidors. En tots els casos s'ha guardat la informació de la ubicació original per si pot aportar més dades sobre cada peça. No es trobaven referenciats en cap llistat, inventari o document, ni identificats

individualment. Es desconeix la seva procedència, si més no, amb la documentació de la col·lecció localitzada fins ara.

Hem procedit a un recompte inicial, a la identificació unívoca de cada peça i la reubicació en caps de conservació per a llur protecció individual, com a pas previ per a posteriors intervencions. El registre unívoc serveix per identificar el document en totes les seves actuacions dins de la col·lecció. L'agrupació de tots els daguerreotips segons el propi procediment indica la voluntat d'en Miquel Galmes de mostrar aquest procés fotogràfic i la seva diversitat al llarg del temps. Així, trobem exemplars de diferents temàtiques, principalment retrats d'estudi d'homes, dones, nens o famílies, individuals o en grup, i dos retrats post-mortem. No hi ha cap retrat de nu, ni de paisatge. Destaca per la seva singularitat una imatge religiosa amb voluntat de caricatura o ironia.

Quant al format, podem dir que dels trenta-vuit daguerreotips, vint-i-quatre són estotjats (a l'estil americà), incloent-ne un en format estereoscòpic; dotze es troben emmarcats o amb encapsulat europeu, i els dos restants es trobaven sense cap protecció, és a dir, la placa daguerreotípica solta. Hi ha gran diversitat de mides, tant en forma quadrada com en oval, des d'estotjos propers a la miniatura, fins a mitja placa. Molts estan acolorits. No hi ha exemples de joieria daguerriana. Tot i que està pendent l'estudi individual de cada peça, podem avançar que hi ha exemples molt primerencs datats per aproximació entre 1843 i 1850, malauradament, la majoria no tenen dades sobre l'autoria.

En aquesta tribuna d'experiències presentem les accions dutes a terme en aquest conjunt de daguerreotips quant a la preservació i restauració, al procés de digitalització de cada una de les peces, i les tasques de descripció documental realitzades a nivell de col·lecció i d'unitat documental simple.

Preservació i restauració

Aquesta quantitat i diversitat de daguerreotips obliga a una revisió acurada del seu estat de conservació i una planificació de prioritats, ja que és fàcil preveure, donada la limitació de recursos disponibles, que els processos de restauració s'allarguin en el temps, havent d'afrontar les urgències per garantir l'estabilitat i preservació de les peces. Els daguerreotips són materials especialment fràgils. La seva estabilitat i conservació en el temps depèn en gran mesura de la correcta funcionalitat del que anomenem *paquet daguerrià*. El seu objectiu i el dels materials que el componen és mantenir la placa estanca i aïllada de l'oxigen ambiental així com de les manipulacions de caràcter mecànic, evitant degradacions irreversibles. En aquest sentit són d'especial importància l'estat de conservació de la cinta perimetral que segella el conjunt i la del vidre protector. Quan qualsevol d'aquests dos elements estan malmesos o deteriorats, no compleixen la seva funció i apareixen les degradacions típiques dels daguerreotips: oxidació, abrasions i, amb el temps, fins i tot la desaparició de la imatge. Així doncs s'ha dut a terme una primera valoració de l'estat de conservació de cada un dels paquets daguerrians per detectar la presència d'aquests danys i plantejar una intervenció urgent. La resta de daguerreotips quedaran pendents per a una segona etapa de tractament si així fos necessari.

De les trenta-vuit peces de la col·lecció, n'hi ha setze que necessiten una intervenció urgent on hi trobem diferents tipologies de degradacions degudes a la falta de

funcionalitat de la cinta perimetral i del vidre. Quant als vidres, poden presentar lixiviació -degradació química pròpia dels vidres antics-, absència o trencament del vidre. En qualsevol dels tres casos la conservació de la imatge es troba greument compromesa. En alguns casos de lixiviació s'ha optat per capgirar el vidre i desar la part òptima pròxima a la placa daguerriana, evitant substituir una part original de la peça. Les dues plaques soltes localitzades, s'han encapsulat amb marc perimètric de cartró i vidre nou de borosilicat per a protecció del daguerreotip.

Quant a les cintes perimetrals i de subjecció poden estar trencades, perdudes i/o amb l'adhesiu envellit i cristal·litzat, el que limita la capacitat de segellar els elements i així aïllar-los dels efectes externs; així com mantenir la placa ben subjecta dins el conjunt evitant les degradacions per abrasió. En aquest cas s'ha substituït la cinta malmesa per una de nova, normalment *Filmoplast p90* de PH neutre.

Figura 1. Procés de restauració del daguerreotip MG-F-01820. (Fotos: Jordi Vidal).

En aquestes setze peces tractades, també s'han atès danys no urgents que presentaven, com són el trencament de les frontisses de l'estoig, o directament la pèrdua de la tapa, ratllades i abrasions de l'estoig o els marcs de fusta, brutícia, etc.

Sigui com sigui, cada peça és única i s'han estudiat, manipulat i tractat com a tals, respectant la seva història, la seva singularitat i sempre amb la voluntat de mínima intervenció. Les solucions als problemes de conservació que presentaven s'han adaptat individualment a llurs necessitats i sempre amb els materials i criteris de compatibilitat, estabilitat i reversibilitat més estrictes contemplats en el codi deontològic propi del col·lectiu de restauradors. Òbviament, quan parlem de conservació- restauració de

materials fotogràfics s'han utilitzat sempre materials que compleixen amb l'estàndard PAT (*Photographic Activity Test*).

S'ha dut a terme un registre fotogràfic abans, durant i després de la intervenció per tal de documentar patologies i metodologia de treball, així com per deixar testimoni tant de l'estat original com del resultat final. Quan s'intervenien daguerreotips aquest registre és especialment important doncs possiblement haurem d'obrir materials que normalment formen un conjunt compacte i tancat, deixant al descobert, durant un breu període de temps, detalls de la peça que abans no eren visibles. Tenint en compte que quan acabem el tractament segurament aquests detalls tornaran a estar amagats dins els elements del paquet daguerrià és important aprofitar el moment per fer un bon registre fotogràfic. En són exemples les marques de plater que podem trobar als marges de les plaques quan retirem els paspartú o els embellidors, possibles signatures, inscripcions, etc. Així mateix s'ha fet un Informe on es descriu en detall els materials utilitzats en totes i cadascuna de les intervencions realitzades en les setze peces, així com tota la informació extreta durant el procés de restauració per tal de que en quedi constància.

Figura 2. Imatge abans i després de la intervenció del daguerreotip MG-F-01820 on s'ha consolidat el paquet daguerrià (Fotos: Jordi Vidal)

Digitalització

El procés de digitalització als arxius té un doble objectiu: la preservació de la documentació en qualsevol suport i l'accessibilitat a la informació. La digitalització del patrimoni fotogràfic requereix coneixements específics tant de la tècnica fotogràfica com dels propis objectes fotogràfics i el seu context històric.

Els daguerreotips com a artefactes fotogràfics, fan que aquest procés sigui especialment complex. La seva complexitat quant als elements que els conformen, la combinació de textures dels diversos materials, la imatge emmirallada que ofereix un positiu o un negatiu en funció de la perspectiva, són aspectes que condicionen el resultat final.

L'Àngel Fuentes ens explica com l'objectiu és la preservació tant del contingut icònic de les imatges com dels artefactes que les contenen (Fuentes de Cía, 2000, 244).

S'estableix una presa inicial de tres o quatre imatges per peça, i imatges addicionals per detalls quan es consideri necessari. Per als daguerreotips encapsats s'ha pres una imatge de l'estoig obert complet (vers), una imatge de l'estoig tancat (vers i revers). Per als daguerreotips emmarcats i les plaques soltes s'ha pres una imatge del vers i una del revers. S'han considerat imatges addicionals necessàries qualsevol anotació que aportés dades sobre l'autoria, la data o les persones fotografiades, així com detalls dels estotjos, segells, etc. L'equipament utilitzat ha estat una càmera Nikon D4, amb un objectiu 55mm macro i una il·luminació de dos focus de llum continua Elinchrom amb difusor. L'edició i processament d'imatges s'ha dut a terme amb el programari Càmera Raw. Hem inclòs com annex 1 una relació dels trenta-vuit daguerreotips amb una imatge frontal de la peça.

Figura 3. Daguerreotip estereoscòpic MG-F-01812 en el moment de preparació per ser fotografiat. (Foto: Mayte Lingg)

Tractament documental

El registre unívoc de cada peça queda inclòs dins l'interval del bloc de Fotografia de la col·lecció Miquel Galmes. Ha permès la identificació de les peces al llarg dels processos de preservació, restauració i digitalització, i també acompanya tot el tractament documental, així com qualsevol acció de difusió.

Quant al tractament documental realitzat, s'ha fet a nivell de conjunt -la col·lecció de daguerreotips de Miquel Galmes- i a nivell d'unitat documental simple -en què s'ha plantejat l'esquema a seguir-. En ambdós casos s'han tingut en compte els criteris i

normativa arxivística per a les col·leccions fotogràfiques. També s'ha tingut en compte el programari que fa servir el centre, així com les pautes de catalogació seguides per l'entitat, i els requeriments i estàndards internacionals a nivell d'interoperabilitat.

Pel que fa a la descripció arxivística de la col·lecció, el primer que cal establir és el nivell de descripció adient segons la NODAC. Tal com hem dit anteriorment, Miquel Galmes com a productor, va agrupar les peces segons el seu format creant una col·lecció factícia. Com a tal, hem desenvolupat una fitxa descriptiva normalitzada a nivell sèrie del conjunt de daguerreotips de la col·lecció Miquel Galmes. El resultat és la fitxa NODAC adjuntada com annex de la col·lecció de daguerreotips de Miquel Galmes amb unes dates extremes entorn 1839–1870 i unes dates de formació de la col·lecció entorn 1954-2015.

S'ha realitzat un inventari de gestió que aplega les dades de totes i cadascuna de les peces de la col·lecció. Els inventaris sovint són peces clau en la gestió dels fons fotogràfics als arxius. Aporten informació sobre les peces de manera abreujada i sistemàtica. Donat que es disposava d'informació dispersa en diversos documents, s'ha reunit en aquest inventari de gestió per unificar-la en una eina àgil en format Excel que recull de manera organitzada la informació sobre les peces i que afavoreix una gestió més eficient.

Queda pendent de realitzar la catalogació a nivell d'unitat documental simple, és a dir, de cada daguerreotip individualment. Tot i així, s'ha elaborat una proposta per a la descripció tenint en compte els següents aspectes: les necessitats de l'Arxiu, i el catàleg o sistema de gestió de la informació que ja s'utilitza a l'IEFC; els estàndards d'intercanvi i interoperabilitat (aplicació de Dublin Core); les recomanacions de la NODAC per a la descripció a nivell d'unitat documental simple; la comparativa amb altres entitats; i, finalment, les necessitats de descripció del propi daguerreotip com a artefacte fotogràfic.

Aquest projecte no hagués estat possible sense la disponibilitat i generositat de les persones que des dels seus coneixements tècnics i diferents perfils professionals han col·laborat en l'adequació de les peces que formen la col·lecció de daguerreotips d'en Miquel Galmes, dipositada a l'IEFC. A tots ells, l'Esther Llorca, la Mayte Lingg i el Jordi Vidal, l'agraïment sincer per part de l'IEFC.

Bibliografia

Boadas Raset, Joan; Cartier-bresson, Anne; Garcia Felguera, M. Santos (2021). La mirada captiva. La col·lecció de daguerreotips del CRDI. Barcelona, Mapfre.

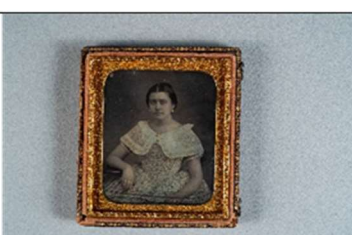
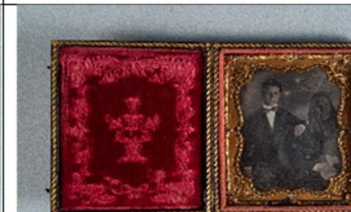
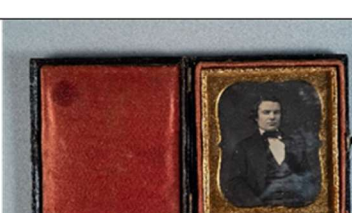
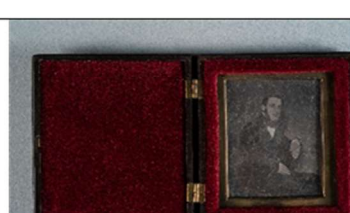
Ferrer Godoy, Joan; García Felguera, Maria de los Santos; Martí Baiget, Jep; Torrella, Rafel (2014). El daguerreotip. L'inici de la fotografia. Barcelona, Arxiu Fotogràfic de Barcelona- Institut de Cultura- Ajuntament de Barcelona.

Foix, Laia; Parer, Pep (2018). La col·lecció Miquel Galmes: la materialització de la fotografia al llarg de la història. Dins: Imatge i Recerca : Jornades Antoni Varés (15es : 2018 : Girona)

Fuentes de Cía, Angel, 2000. Notas sobre la conversión digital en colecciones fotográficas antiguas. Lligall. Revista Catalana d'arxivística, 16, 243–256 [en línia]. Disponible a: <<https://www.raco.cat/index.php/liligall/article/view/339503/430457>> [consultat Juliol 2022].

Lingg Delicado, Mayte. (2020) L'aplicació de criteris arxivístics a les col·leccions fotogràfiques. El cas dels daguerreotips de la col·lecció Miquel Galmes. Treball de recerca del Màster d'Arxivística i Gestió de Documents de l'Escola Superior d'Arxivística i Gestió de Documents, (Treballs fi de màster i de postgrau).

ANNEX I. RELACIÓ DELS TRENTA-VUIT DAGUERREOTIPS DE LA COL·LECCIÓ

		
MG-01791	MG-F-01792	MG-F-01793
		
MF-F-01794	MG-F-01795	MG-F-01797
		
MG-F-01798	MG-F-01799	MG-F-01800
		
MG-F-01801	MG-F-01802	MG-F-01803
		
MG-F-01804	MG-F-01805	MG-F-01806

			
<p>MG-F-01807</p>	<p>MG-F-01808</p>	<p>MG-F-01809</p>	
			
<p>MG-F-01810</p>	<p>MG-F-01811</p>	<p>MG-F-01818</p>	
			
<p>MG-F-01788</p>	<p>MG-F-01789</p>	<p>MG-F-01790</p>	<p>MG-01796</p>
			
<p>MG-F-01812</p>	<p>MG-F-01813</p>	<p>MG-F-01814</p>	<p>MG-F-01815</p>

			
<p>MG-F-01816</p>	<p>MG-F-01817</p>	<p>MG-F-01819</p>	<p>MG-F-01822</p>
			
<p>MG-F-01823</p>	<p>MG-F-01824</p>	<p>MG-F-01825</p>	

ANNEX II. FITXA NODAC DE LA COL·LECCIÓ DE DAGUERREOTIPS DE MIQUEL GALMES

1 ÀREA D'IDENTIFICACIÓ

1.1 Codi de referència:

CAT XXX BARCELONA IEFC Miquel Galmes 4 (MG-F-4)[1]

1.2 Nivell de descripció:

Sèrie

1.3 Títol:

Daguerreotips de la col·lecció Miquel Galmes[2]

1.4 Data(es):

Dates de creació: [ca. 1839 – ca. 1860][3]

Dates de formació de la col·lecció: [ca. 1954-2015]

1.5 Volum i suport:

38 daguerreotips: 24 estotjats (dels quals 1 és estereoscòpic i 2 tenen l'estoig trencat pel llom), 12 encapsulats en marc per penjar, i 2 plaques que originalment estaven soltes (sense cap protecció) i s'han encapsulat amb marc perimètric de cartró i vidre de protecció.

2 ÀREA DE CONTEXT

2.1 Nom del productor:

Miquel Galmes i Creus

2.2 Història del productor:

Miquel Galmes i Creus (Barcelona, 1937 - Barcelona, 2015). Fotògraf i historiador de la fotografia va néixer el 6 de desembre de 1937 a la ciutat de Barcelona. Amb una formació diversa (va cursar ensenyaments d'electrònica a l'Escola del Treball i estudis d'Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona) la passió per la fotografia iniciada a l'adolescència, quan el Nadal de 1954, en participar en un concurs de pessebres va obtenir com a premi la seva primera càmera fotogràfica (Univex), l'acompanyaria i marcaria el transcurs de la seva vida. L'any 1962 obre un petit estudi en el número tretze de carrer de Ros de Olano, al barri de Gràcia, que va tancar dos anys després. En 1964 comença a treballar al departament professional de Kodak, on a partir de 1967 donaria alguns cursos de positiu en color per suplir la falta de coneixements tècnics en alguns clients fins deixar l'empresa l'any 1972, data en la que crea la primera assessoria tècnica de fotografia al nostre país, Technofot.

El seu gran projecte enfocat a pal·liar la manca existent pel que fa als ensenyaments relacionats amb la fotografia a Catalunya s'inicia l'any 1972 amb la fundació del *Instituto Provincial de Estudios Fotográficos*, del qual va ser anomenat director l'any 1973 i que canvia de nom a *Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya* al 1977, nom actual d'aquesta entitat pionera a la qual va dedicar tots els seus esforços i la major part del seu temps, i de la qual en va ser director i president fins la seva mort.

Miquel Galmes va dedicar la seva vida plenament a la fotografia en quasi totes les vessants. Mestre, historiador, col·laborador de revistes especialitzades,

comissari de nombroses exposicions, membre de jurat d'infinat de concursos, conferenciant en jornades fotogràfiques i congressos. Com a fotògraf des de 1967 compta amb més de 60 mostres, entre individuals i col·lectives, havent exposat a les millors sales i galeries d'art i de cultura de Catalunya i d'Espanya, i també a Puerto Rico, París, Londres, Perpinyà, Belgrad i Bucarest, entre d'altres ciutats del món. Va dedicar la major part de la seva vida a recopilar, adquirir i conservar material testimoni de l'herència fotogràfica del nostre país. L'amplia col·lecció de material fotogràfic que ha llegat a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya és el fruit de la passió de tota una vida que hagués desitjat poder materialitzar en la creació d'un Museu de la Fotografia a Catalunya, que no va arribar a veure materialitzat. Morí el 31 d'agost de 2015, a l'edat de 78 anys.

2.3 Història arxivística:

La història arxivística de la col·lecció de daguerreotips, té una trajectòria comuna a la Col·lecció Miquel Galmes de la qual forma part. En el moment en el qual l'IEFC assumeix la col·lecció, l'any 2015, aquesta es trobava al domicili particular del productor, al municipi de Vilanova i la Geltrú, ubicada en calaixeres i contenidors de diversa índole. L'any 2016, amb motiu del llegat que Miquel Galmes va fer de la seva col·lecció a l'IEFC, a causa del seu volum, es trasllada a les un magatzem extern a la seu principal de l'IEFC. Tant la col·lecció de daguerreotips com altres materials especialment vulnerables, es van traslladar directament al dipòsit de l'Arxiu Històric Fotogràfic de l'IEFC, que compta amb millors condicions mediambientals.

No existeixen instruments de descripció previs. Es disposa únicament d'un registre d'ús intern elaborat en el moment del seu trasllat a l'IEFC que documenta el seu trasllat, ubicació original i inclou informació sobre l'abast i organització original de la documentació, així com altres aspectes rellevants.

La sèrie col·lecció de daguerreotips com a tal es crea des de l'IEFC en base a l'homogeneïtat dels elements, característiques formals i ubicació dels documents, s'ha cregut adient la individualització d'aquesta agrupació per conferir-li un tractament documental particular. Si bé s'cert que tres daguerreotips es trobaven separats del conjunt principal de 35, tots estaven situats a l'espai de treball i responen a l'interès d'en Miquel Galmes en l'artefacte fotogràfic i el procés daguerreotípic.

El 23 de maig de 2017 es fa una consulta per primera vegada als daguerreotips per part d'un conjunt de professionals[4] interessats en la matèria. La voluntat per part de l'IEFC és començar a moure i gestionar aquesta documentació gràfica.

L'any 2017 es crea la sèrie de daguerreotips i es signaturitza amb una numeració provisional el conjunt principal (35 daguerreotips).

L'any 2017-2019 es completa el registre al 100 % de les peces.

L'any 2018 es fa una valoració general per part de la restauradora, l'Esther Llorca, per establir prioritats. S'estableix com a prioritari l'estabilització dels paquets daguerrians que estan oberts, quedant la placa desprotegida.

Durant el 2018 i 2019 es porta a terme un estabilització i treballs de restauració[5] de 16 daguerreotips que requereixen una intervenció urgent, doncs el seu encapsat i aïllament perimètric està en mal estat o és inexistent. Inclou la reproducció fotogràfica de les 16 peces intervingudes com a document auxiliar de treball i testimoni de la intervenció.

L'any 2020 es porta a terme la digitalització del 100% de les peces.

L'any 2020 es porta a terme un tractament arxivístic de la col·lecció de daguerreotips de Miquel Galmes. S'elaboren eines de descripció (fitxes NODAC, descripció a nivell UDS i inventari).

2.4 Dades sobre l'ingrés:

L'any 2015 ingressa a l'IEFC la col·lecció Miquel Galmes i com a part d'ella ingressa també la col·lecció de daguerreotips. En Miquel Galmes deixa establerta la voluntat de que la seva col·lecció personal relacionada amb el món de la fotografia passi a mans de l'IEFC. L'any 2016, la col·lecció es trasllada a magatzem extern a la seu principal de l'IEFC a causa del seu volum. Tota aquest procés queda documentat a l'informe no publicat i d'ús intern: "MG-Fotografia. Inventari i ubicació original de la documentació referent a fons i col·leccions fotogràfiques ubicades al pis de Vilanova d'en Miquel Galmes el juliol de 2016".

3 ÀREA DE CONTINGUT I ESTRUCTURA

3.1 Abast i contingut:

La col·lecció de daguerreotips de Miquel Galmes conté 38 daguerreotips que no estan datats. La temàtica és la usual d'aquestes primeres fotografies, retrats d'estudi que representen homes, dones, nadons i família i fotografia post mortem. Es presenten encapsulats, alguns emmarcats, altres estotjats en material de l'època i un d'ells estereoscòpic amb l'aparell per reproduir-lo. encapsulats en estotjos de l'època.

3.2 Sistema d'organització:

Cada daguerreotip està instal·lat individualment en la capsula de protecció i agrupats en contenidors secundaris segons el format.

3.3 Informació sobre avaluació, tria i eliminació:

La documentació és de conservació permanent.

3.4 Incrementos:

No es preveuen increments

4 ÀREA DE CONDICIONS D'ACCÉS I ÚS

4.1 Condicions d'accés:

Documentació de lliure accés per a la consulta i investigació sota supervisió del personal del Departament de Documentació i Investigació de l'IEFC. En el cas de documents en mal estat de conservació, es podran consultar en format digital.

4.2 Condicions de reproducció:

Documentació reproducible prèvia sol·licitud al Departament de Documentació i Investigació de l'IEFC i amb l'aplicació de les tarifes de reproducció vigents del centre.

4.3 Llengües i escriptures dels documents:

La llengua majoritària utilitzada en les etiquetes al revers dels daguerreotips és el castellà, amb l'excepció d'una nota mecanoscrita en el revers d'un d'ells en català.

4.4 Característiques físiques i requeriments tècnics:

Les peces MG-F-01811, MG-F-01821, MG-F-01822 i MG-F-01825 presenten afectacions que dificulten la visualització de la imatge.

Donada la diversitat de materials constituents dels objectes i documentació, cal valorar les condicions de consulta a cada cas particular.

La voluntat de la entitat és facilitar i potenciar la consulta dels materials, especialment per a la investigació. L'estat de conservació i la vulnerabilitat pròpia

dels material condicionarà la consulta, tenint en compte que en molts casos es tracta de peces úniques.

4.5 Instruments de descripció:

- Inventari d'ús intern que recull aspectes de registre, ubicació original, organització de la col·lecció i el seu abast. Aquest document s'anomena «MG-Fotografia. Inventari i ubicació original de la documentació referent a fons i col·leccions fotogràfiques ubicades al pis de Vilanova d'en Miquel Galmes el juliol de 2016».
- Informe d'ús intern de la intervenció i estabilització de 16 daguerreotips de la col·lecció realitzat durant el 2018 i 2019.
- Inventari de la col·lecció de daguerreotips en format Excel realitzat l'any 2020.
- A l'espera del catàleg definitiu, es pot consultar la *descripció de la col·lecció de daguerreotips* a nivell unitat documental simple en format Excel, tasca realitzada l'any 2020.

5 ÀREA DE DOCUMENTACIÓ RELACIONADA

5.1 Existència i localització dels originals:

5.2 Existència i localització de reproduccions:

Els 38 daguerreotips disposen de reproducció digital en color a disposició del personal del Departament de Documentació i Investigació de l'IEFC.

5.3 Documentació relacionada:

Es desconeix si existeixen en altres arxius unitats de descripció relacionades amb el fons.

5.4 Bibliografia:

Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya. "Col·lecció Miquel Galmes. Biblioteca i documentació textual: Edicions anteriors a 1939". Barcelona: IEFC, octubre de 2018. <<https://www.iefc.cat/wp-content/uploads/2019/01/bibliografia-anterior-1939-coleccio-miquel-galmes.pdf>>.

FOIX, Laia ; PARER, Pep. "La col·lecció Miquel Galmes: la materialització de la fotografia al llarg de la història". (Comunicació: 15es Jornades Antoni Varés d'Imatge i Recerca). Girona: CRDI, novembre de 2018. <http://www.girona.cat/sgdap/docs/b3ljavifoix_2018.pdf>.

FOIX, Laia ; PARER, Pep ; LINGG, Mayte ; LLORCA Esther (2018). "Informe de la col·lecció: Col·lecció Miquel Galmes". Barcelona : IEFC, maig de 2018. <<https://www.iefc.cat/wp-content/uploads/2018/11/informe-coleccio-miquel-galmes.pdf>>.

LINGG DELICADO, Mayte. (2020) L'aplicació de criteris arxivístics a les col·leccions fotogràfiques. El cas de la col·lecció de daguerreotips de Miquel Galmes. Treball de recerca del Màster d'Arxivística i Gestió de Documents de l'Escola Superior d'Arxivística i Gestió de Documents, no publicat.

LLORCA, Esther. (2020). Informe de restauració. Barcelona, (document no publicat).

6 ÀREA DE NOTES

6.1 Notes:

Els daguerreotips han estat estabilitzats i restaurats per la restauradora Esther Llorca en les mateixes instal·lacions de l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya.

7 ÀREA DE CONTROL DE LA DESCRIPCIÓ

7.1 Autoria i data(es):

Mayte Lingg Delicado

Data de creació: 22/09/2020

Darrera modificació: 18/10/2020

7.2 Fonts:

Font oral: Laia Foix (maig-octubre 2020)

Les fonts utilitzades per informar l'element Història del productor són:

- «Miquel Galmes». A: Generalitat de Catalunya. Palau Robert [en línia]. Barcelona: Generalitat de Catalunya, 17 de maig de 2007. Disponible a: <http://palaurobert.gencat.cat/ca/exposicions/sala2/2004/miquel_galmes/>. [Consulta: 09/09/2020].
- «Miquel Galmes, compromès amb la fotografia. Exposició fotogràfica a Vilanova i la Geltrú». A: IEFC [en línia]. Barcelona: Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya, 20 de maig de 2016. Disponible a: <<https://www.iefc.cat/noticia/exposicio-miquel-galmes-vilanova/>>.
- «Mor Miquel Galmes, fundador i president de l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya». A: IEFC [en línia]. Barcelona: Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya, 1 de setembre de 2018. Disponible a: <<https://www.iefc.cat/noticia/miquel-galmes/>>..
- «Miquel Galmes president de l'IEFC "In memoriam"». A: SINDICAT de la IMATGE UPIFC [en línia]. Barcelona: UPIFC, 31 d'agost de 2015. Disponible a: <<http://upisindi.cat/cat/condol-del-sindicat-per-la-mort-de-miquel-galmes-president-de-liefc/>>.

Les fonts utilitzades per informar l'element Història arxivística són:

- «MG-Fotografia. Inventari i ubicació original de la documentació referent a fons i col·leccions fotogràfiques ubicades al pis de Vilanova d'en Miquel Galmes el juliol de 2016». Informe d'ús intern no publicat.

7.3 Regles i convencions:

Norma de Descripció Arxivística de Catalunya (NODAC). Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Subdirecció general d'Arxius i Associació d'Arxivers de Catalunya, 2007. 284 p. ISBN 8439374459.

[1] MG son les sigles del nom i cognom del productor, la lletra F identifica la fotografia. El número 4 se li atribueix provisionalment a la col·lecció de Daguerreotips integrada dins la col·lecció Miquel Galmes.

[2] El nom atorgat per l'IEFC és *col·lecció de daguerreotips de la col·lecció Miquel Galmes*, s'ha omès la paraula col·lecció per la redundància que suposa.

[3] Els daguerreotips no estan datats, s'agafa com a referència (Lavédrine, 2007, 42).

[4] Visita de: Jep Martí, Laura Covarsí i Mayte Lingg.

[5] Treballs de restauració efectuats per la restauradora Esther Llorca.